

[Finansministeren]

Men jeg vil også godt sige tak til Socialdemokratiet, fordi det lykkedes denne gang at få bøjet de ofte ganske stærke viljer, der er både i regeringen og hos Socialdemokratiet, imod hinanden på en sådan måde, at vi nu har en finanslov, som alle 6 partier efter min mening kan slutte op om med glæde.

Jeg vil også sige tak til Finansudvalget og specielt til formanden for en håndfast, men smidig håndtering af de nødvendige tidsfrister. Det er jo nødvendigt med håndfasthed, for at det meget store kompleks af arbejde kan gennemføres til tiden, men det var jo også nødvendigt med smidighed for at få bøjet tidsfristerne sådan, at vi også kunne nå at få lavet vore politiske forlig. Tak for det.

Og så vil jeg gerne sige tak til medarbejderne i Finansudvalgets sekretariat for den som sædvanlig gode håndtering af forberedelsen af selve finanslovaftemningen. Det er et meget stort og komplekst arbejde, og vi må konstatere, at i år er vi stort set kommet igennem det uden fejl, så vidt jeg kan vurdere – i hvert fald uden fejl, der har flyttet flertal – der er vistnok nogle enkeltpersoner, der ind imellem er kommet til at trykke på den forkerte knap, men siden vi nu havde så bredt et flertal, har det ikke påvirket resultatet.

Flere af partiernes ordførere begyndte i går også at sige tak til embedsmændene i Finansministeriet, så det nemmeste for mig bliver at citere dem for »... den fremragende indsats med henblik på at betjene det politiske system og betjene forhandlerne, når vi skulle have – faktisk før vi havde bestilt det – analyser af nye forslag, nye ideer.«

Jeg synes, der har været et flot samspil mellem det politiske system og det administrative system for at få dette til at lykkes. Jeg glæder mig utrolig meget over, at der står et så bredt flertal bag en finanslov med et fornuftigt økonomisk indhold. Det bliver dejligt at fejre jul i år.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Finansministeren sagde, at han havde fulgt med under afstemningen om ændringsforslagene i går, og at han mente, at Fremskridtspartiets adfærd havde været forunderlig og populistisk. Nu er det sådan, at hvis finansministeren ellers var opmærksom, blev der kun stemt

om 23 af Fremskridtspartiets i alt 802 ændringsforslag. Og det var ikke af hensyn til finansministeren, at der kun blev stemt om 23. Det var af hensyn til Folketinget, og derfor var de 23 forslag udvalgt med omhu, fordi de hver på sin måde repræsenterede de forskellige synspunkter, der går som en rød tråd igennem alle Fremskridtspartiets ændringsforslag.

Så var finansministeren forudret over, at Fremskridtspartiet stemte nej til en konkret besparelse for regeringen. Finansministeren vil i morgen konstatere, at Fremskridtspartiet stemmer for den lov, der muliggør besparelsen, selvfølgelig gør vi det, selv om vi synes, det er et amputeret forslag, fordi Socialdemokratiet har haft alt for stor indflydelse.

Men finansministeren tager grundigt fejl, hvis han tror, at det kun er, fordi han har indbudgetteret pengene på den efter sin egen mening korrekte konto, at Fremskridtspartiet ikke er enig i det. Det er ikke tilfældet. Vi stemte også imod engangsindtægterne på 2,5 mia. kr., fordi finansministeren har budgetteret og inkorporeret dem på en måde, så de indgår i driftsbudgettet. Finansministeren ved, at vi er imod den måde at anvende pengene på, og at vi er imod den måde, som finansministeren har konteret den pågældende besparelse på. Det har vi gjort opmærksom på under forhandlingsforløbet, det har vi gjort opmærksom på i form af ændringsforslag osv. Vi mener, at pengene skulle bruges til noget andet. Vi er imod den måde, finansministeren anvender pengene på sammen med Socialdemokraterne, og det var det, afstemningen i går var udtryk for. I morgen vil finansministeren konstatere, at selve besparelsesloven stemmer vi selvfølgelig for.

Lykketoft (S):

Der er naturligvis meget af det, finansministeren har sagt om vores aftale, som jeg må være enig i. Men jeg vil godt her på falderebet gøre en enkelt bemærkning om en underlig sprogbrug vedrørende de gedigne besparelser – heldigvis er den også politisk noget forældet, sådan som debatten har formet sig i dag.

Regeringens lidt gammeldags opfattelse på dette punkt er jo, at det er en gedigen besparelse, hvis man piller 1, 2 eller 5 procent af befolkningen ud – helst nogle af de svagest stillede, helst nogle af dem på overførselsindkom-